

[Jens Thoft]

Hos den her skatteminister, som vi er belemret med, er teori og praksis i sandhed forenet. Teori er som bekendt, når man ved alt, men ingenting fungerer, og praksis er, når alting fungerer, og ingen ved hvorfor. I ministerens ministerium har man forenet det: Intet fungerer, og ministeren aner ikke hvorfor.

Vi andre ved det godt, vi ved godt, at problemet er, at vi har en minister, som ser det som sit personlige mål at blive nævnt i historiebøgerne som den, der magtede at gennemføre en massekræ på skatte- og toldembedsmandsstanden, som bringer Kristian II's blodbad i Stockholm i erindring.

Ministeren har bare i sin spareiver glemt, at det er hans departement, der skal skaffe gysserne til alt det andet. Det er altså noget skidt at være belemret med en minister, hvis fornemste opgave er at kradsse penge hjem, men som helst vil give dem ud, og det er desværre sådan en skatteminister, vi er belemret med.

At spare folk væk, som koster 220.000 kr. i løn, men som i gennemsnit kradses 1½ mio. kr. hjem i direkte bøder og efterbetalinger, er en politik, som lader costbenefitanalyser fuldstændig ude af betragtning. Og det var bare det direkte provenu, dertil kommer det indirekte provenu: Vi ved jo godt, at hvis man i en by har gennemført en kontrolaktion over for læger, skrothandlere, taxavognmænd eller brugtvognsforhandlere, så kan vi næste år se lige præcis denne branches indtægter stige ganske dramatisk. Enhver kontrolaktion har altså også en umålelig, men meget betydelig afledet effekt.

Ministeren taler utrolig meget om retssikkerhed. Flagskibet i skatteforvaltningsforslaget er, at ligningsmyndigheden, hvis den er i tvivl, skal hente oplysninger hos skatteyderen. Ikke noget med at tage på kontrolbesøg uanmeldt – næh nej. Men samtidig med, at det er flagskibet, at nu skal retssikkerheden sikres ved, at man skal have dommerkendelse, hvis man går ud og laver kontrolbesøg, så har vi altså en regering, som i sidste uge gennemførte våbenloven, hvor tilsynsmyndigheden godt kan møde uanmeldt op. Og vi vedtog i øvrigt lige før jul to lovforslag – ét på landbrugsområdet og ét på skatteministerens eget område, det var bare toldvæsenet – hvorefter man også godt kan møde uanmeldt op. Det er, som om den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Det er, som om ministeren ikke selv ved, hvad han gør.

Vi kan tage Kommunernes Landsforening og problemerne omkring udbetalingerne som et godt eksempel. Vi kan f.eks. tage hjemmehjælperdommen, hvor ministeren i et svar – jeg tror, det var til hr. Glistrup – den 25. november 1987 siger, at den dom er speciel, fordi Østre Landsret har anset det for bevist, at de to hjemmehjælperes arbejdsforhold medfører ekstraudgifter, og derfor – fordi dommen er konkret begrundet – har ministeren ikke tænkt sig at anke den. 14 dage efter udsender han et cirkulære, som siger, at den dom skal forstås generelt, og skaber dermed kaos ude i kommunerne, hvor man har haft en langvarig praksis, som ikke har skabt de store fortolkningsproblemer. På den måde laver ministeren hul efter hul i statskassen.

Ministeren taler også helt utrolig meget om forenklinger. Jeg har kritiseret, at han – samme dag i øvrigt – udsendte hele 5 cirkulærer om arbejdsmarkedsbidraget, og sagt, at det da ikke kunne kaldes en forenkling. Det mindste, han kunne gøre, var da at sammenfatte samtlige 5 cirkulærer til ét.

Jeg har et andet, nyere eksempel, det er hentet fra ligningsloven. Ifølge § 16 A, stk. 2, i den udgave, der senest blev ændret i sommeren 1989, kunne skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, fritage for beskatning af beløb, der udloddes i forbindelse med nedsættelse af aktie- eller andelskapitalen uden for likvidationssituationen.

Men det var ikke godt nok, næh nej, ved lovændring lige før jul 1989, altså kun ½ år efter at loven tidligere var blevet ændret, blev myndigheden til at fritage for denne type beskatning lagt ud til de regionale told- og skatteforvaltninger, og det fremgik af bemærkningerne, at herved var der tale om en regelforenkling. Men for så at drive fuldstændig gæk med Folketinget gik der ikke engang halvanden måned, nemlig frem til den 7. februar 1990, så blev det ændret tilbage. Teksten er nu tilbage til det oprindelige – nu er det ministeren. Tre forskellige formuleringer på to måneder, og hver gang begrundes ministeren det med en regelforenkling. Skattelovssamlingen vokser i samme hast som ministerens artikler i Venstrepressen om regelforenklinger.

Ministerens tredje flagskib er besparelserne. Jeg har været lidt inde på det; jeg finder det tåbeligt at fyre tjenestemandsansat personale,